

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 11-89

11-89

BESLISSING VAN DE RAAD VAN DISCIPLINE IN HET RECHTSGEBIED VAN HET GERECHTSHOF TE ARNHEM inzake:

klager,

tegen:

mr. X en/of zijn kantoor

hierna te noemen verweerder resp. 'advocatenkantoor'.

1. Bij brief d.d. 21 september 2011, door de raad op diezelfde dag ontvangen, is klager tijdig in verzet gekomen tegen de beslissing van de voorzitter van de raad van 12 september 2011, verzonden 14 september 2011, waarbij klagers klacht tegen verweerders als kennelijk ongegrond is afgewezen.

2. Het verzet is behandeld ter zitting van de raad van 21 november 2011, waar alleen verweerder is verschenen, bijgestaan door mr. Y. Klager is hoewel behoorlijk opgeroepen niet verschenen. De raad heeft bij de behandeling van het verzet zitting gehouden in de volgende samenstelling: mr. R.A. Steenbergen, voorzitter, en mrs. C.J. Lunenberg-Demerint, G.R.M. van den Assum, H.J.P. Robers en A.T. Bolt, leden van de raad, bijgestaan door mr. M.Y.A. Verhoeven als griffier.

3. Voor de inhoud van de klacht wordt verwezen naar alinea 2 van de bestreden beslissing, waarvan een kopie aan deze beslissing is gehecht.

4. Met de voorzitter is de raad van oordeel dat de klacht van klager tegen verweerders kennelijk ongegrond is. Hetgeen door klager tegen de beslissing van de voorzitter is aangevoerd heeft de raad niet tot een ander oordeel gebracht. De gronden waarop de voorzitter tot zijn oordeel is gekomen kunnen zijn beslissing volledig dragen. Tegenover klagers stelling in zijn verzetschrift dat hij niet eerder dan in 2011 uit een brief van notaris [] van 13 april 2011 vernomen had dat er medio 1992 een bedrag van fl. 36.000,00 aan verweerder en/of diens kantoor ten behoeve van hem betaald was, heeft verweerder desgevraagd ter zitting toegelicht dat hij in 1992 wel degelijk de betaling van fl. 36.000,00 met klager heeft besproken. Dat is telefonisch gebeurd, klager had Nederland verlaten en verbleef toen in [het buitenland]. De betaling was voorwaarde voor opheffing van het eerder door verweerder op verzoek van klager op het pand aan de [...] gelegde conservatoire beslag. Met die betaling was het doel bereikt waarvoor klager het beslag had laten leggen, te weten uitbetaling van de overwaarde in het pand aan klager die een grote vordering had op de eigenaar, die doende was een aantal panden te verkopen. Deze lezing van de feiten is niet door klager weersproken en staat daarmee voor de raad vast.

DE BESLISSING VAN DE RAAD LUIDT ALS VOLGT:

Het verzet is ongegrond.

Aldus beslist door de raad in de hiervoor vermelde samenstelling en uitgesproken in het openbaar op 5 december 2011.

griffier voorzitter

